

Tábor v Bajaši 2011

Itinerář | 2.8.2011 @ 15.57

V Rumunské dědině Bajaš (cca 50km od Oradei) se jako každý rok konal křesťanský mládežnický tábor. Velice jsem zatoužil navštívit tu zemi a setkat se s odlišným způsobem života a zbožnosti. Oblast, v níž jsem se pohyboval, je hojně osídlena rumunskými Slováky, takže jsem se v překonávání jazykové bariéry mohl omezit na zvědavé papouškování.

Pondělí, 25. 7

Převozník na mne se svou Zafírou o půl páté na Hodonínském nádraží. Pak míří na Bratislavu a po Maďarských rovinách dále na Budapešť. Janko S. vozí pracovní turisty z této oblasti do jejich domovů.

Kromě řidiče sedím v autě se čtyřmi lidmi. Neslavnou slovenštinu ovládá jeden z nich, avšak to mi nepřekáží, neboť rumunské švitoření přes rumunské lidové písně, co tam hrají, poskytuje příjemnou uspávací kulisu, která ovšem neposloužila svému účelu, neboť mě ukrutně rozbolela pravá půlka.

Na maďarsko-rumunských hranicích jsem si uvědomil své štěstí a veliké dílo Boží prozřetelnost. Důstojník totiž zjistil, že mám prošlou občanku. A já jsem měl v batohu pas, který jsem si nechtěl brát. A byl jsem velmi rád, že neztrvrdnu na hranicích.

Bůh nás na cestě ochránil před splašeným kamionem a v úterý před druhou ranní jsem stál v Bodonoši u kostela, odkud mě Anka a její kamarád s Renaultem odvezli do totálně zapadlého tábořiště. Jdu spát ve tři čtvrtě na tři.

Úterý, 26. 7

Je to tábor. A má režim. Vstává se v 7.30 na rozcvičku, snídaně je o půl desáté, hned po samostatném hodinovém ztišení. Po snídani se jde na program, který je de facto bohoslužbou. Chvály dnes vede Miro Tóth, sám aji káže.

Povzbuzuje, že s každým z nás má Bůh svůj plán a na každém může pracovat.

■ Boh dokáže zobrať nič a urobiť z toho niečo.

Pokračuje příběhem o Josefovi, třídí ho do třech fází zkoušky.

1. Zklamání

■ Ludia nebudú ku tebe milí. ... Lebo sú taký ako ty.

2. Charakter:

■ Budeš mať dostatok príležitostí na to, aby si v skrytosti hrešil.

Zmiňuje se o Toddovi Bentleym, co po roce služby zkrachoval na nevěře, nato o poněkud drsnějším případě Michaela Guglielmucciho z Edge church v Austrálii.

Je to totiž tak:

■ Charisma ťa vyniesie hore, ale charakter ťa tam udrža.

A Jozef toto vediel.

3. Odpouštění:

Najťažšie je odpustit tým, čo sú vám najbližšie.

Oběd je dobrý a utěšený. Povídám si pak s Christim a s Mirem.

Odpoledne je celkem volné, jen k večeru hrajem běhavou nesmyslnou hru. Alespoň je legrace, no...

Po večeri si povídám s návštěvníkem z Austrálie o rozdílech mezi charismatiky a letničnými. Již jako druhý Australan mi vydal svědectví o tamním nepřijemném zápase s extrémním charismatismem.

Večer máme opět program, slouží br. pastor Lakatoš. Následuje noční hra, kterou můj tým nakonec vzdává. (Co se nervovat ještě při večeru...však? :-))

Středa, 27. 7

Ráno jsem se osobně ztišil na kopci s parádním výhledem po rázovité okolí. Na ranním programu jsme se rozdělili do skupinek, já jsem v jedné s Ankou, vede nás Růženka. Seznamujeme se, dišputujeme o opisování ve škole, atp.

Po obědě jsme s Ankou vyšli na Petriš. Jsou to takové lysé kopečky. Nádherný výhled, kravky, koně, samoty, slunečnice, seno ..., nato jsme sestoupili do Bodonošské kolonie, kde Anka bydlí. Přivítala nás její maminka, malá sestra, bratr a neteř. Mají moc pěkný domek z nepálených cihel, dvorek, slípky, malého psíka a čuníky. Je to venkovská idyla, za kterou by se na západě platilo. A přesto mnoho domorodců odjíždí za výdělkem jinam ... kamkoli ... protože v blízké továrně na boty se dostane asi 550 lei měsíčně, nanejvýš pak 750. Při cenách srovnatelných s českými a kurzu asi 1 RON ku 6 Kč to není žádné terno. Inu, všechno má své plus i minus. A málokdo si dokáže vážít toho vzácného, co má.

Večer káže Štefan Gaidoš na celotýdenní téma „Sobáš“. Prochází několik bodů smlouvy, ke které se nakonec spolu s dobrovolníky bez mučení zavazují.

1. Podřizuji svůj život Ježíši Kristu a to úplně a nepodmíněně.
2. Vezmu na sebe svůj kříž a budu zakoušet jeho lahodnost.
3. Budu na sobě cílevědomě pěstovat ctnosti hodné křesťana.

Pokrytec říká: Miluji Tě, Pane...ach kdybys tak nebyl...

...

Pokrytectví je nejhorší...horší, než jakýkoli hřích.

4. Nebudu šlapat po svém slově, i kdybych měl být ztrátový.
5. Budu poslouchat a ctít každou autoritu, kterou nade mnou ustanovil Bůh.
6. Nebudu krást ani podvádět při prodávání či kupování.
7. Nebudu nezávazně flirtovat, ani obtěžovat opačné pohlaví.

Nesmíte vyjít na trh s tím, co ještě není na prodej. Je to jako když slípka utíká před kohoutem a myslí si: Kéž bych jen zakopla.

8. Nebudu opisovat, ale budu čestný.

Amen!

Čtvrtek, 28. 7

Když jsem vylezl ze stanu, spatřil jsem slunce, jenž prolomilo dosavadní zataženo ku všeobecné radosti. Ráno proběhly druhé a poslední skupinky, odpoledne vodní fotbal.

Večer káže Lanko Jakatoš o vítězství. Spojuje příběh Gedeona s novozákonním pojetím vítězného života.

Večer je bojovka. Dobrá, krátká a všichni podvádí. (A já nemám co mluvit, no...) Před spaním si ve stanu povídám s Milom.

Pátek, 29. 7

Ráno káže Ferko Fešak. Spolužáci Danka Bubika žasnou nad jejich podobností. Gesta za kazatelnu, tón hlasu, držení těla, rysy obličeje, střih vlasů, typ důvtipu, dokonce i boty a vzájemný úhel chodidel jsou neuvěřitelně podobné.

Káže o chození s Bohem.

Pro loď, která nezná směr, není žádný vítr dobrý.
Štefan Gaidoš

O cestě, o cíli, o průvodci, o mapě, ...

Největší ničitel štěstí je necelistvost. Když myslíš jedno a druhé děláš, ničí tě to.

Po obědě jedeme do Oradei, co voní po balkánu. Je to těmi volnými psi a architekturou.

Nejvíce mě dostal jeden malý cigán: Krmí holuby kukuřicí, takže se kolem chlapce sbíhá asi dvacet zvířat. A on jen tak mimochodem chňapne, nacpe si třepotající se úlovek pod tričko a nenápadně se ztrácí v davu, jakoby zrovna udělal banku.

Na trhu jsem si koupil presovač za třináct lei a večer po vynechaném programu pokecal se slovakama. Připomělo mi to (poměrně) staré kristfesty: démonologie, Rebecca Brown, satanisti, atd. atp. ... prostě vzrůšo ...

Sobota, 30. 7

Ráno na programu hovořím o biblické škole. Vyznívá to hádám přijatelně, je ovšem kapku mrzuté zasévat v mládeži, kde je Almou mater všech klíčových osobností Banská Bystrica. Ale nevádí! Je třeba eliminovat předsudky a ukázat na reálnou výjimečnost VOŠMT v Kolíně. Snad se někdo chytne.

U oběda
Anka: Daj si omačku!
Rafael: Ja nechcem mačku!

Večer mluví Emil, bakalář z BB. Noc prozářil táborák k usušení mokrého oblečení, většina je však příliš unavená na nějaké táborákové mecheche. Zůstávám chvíli u ohně, pak zas na kopci obdivuji mléčnou dráhu.

Neděle, 31. 7

Přijel kázat Jan Moldovan, předseda sítě 264 sborů. Jen v Oradei je prý 12 sborů (letničních?), ne zrovna malých. Zajímavým zvykem místních shromáždění je povstat při hlasitém čtení z Písma.

Moldovan káže: Nikdo nebyl více použitý Pánem, než apoštol Pavel. A přesto o sobě píše jako o nejbezvýznamnějším apoštolu a velikém hříšníku. Co o sobě říkáš před Bohem ty? Můžeš i ty přiznat, že jsi hříšný před Bohem?

Nejdůležitější je, jak se na tebe dívá Ježíš.

Odpoledne se balím a odcházím s Ankou k ní domů. Jsem celkem rád, že nemusím spát v lese, neboť počasí připomíná teplejší listopad.

Dům Poláčkových je skromný a nesmírně útulný. Jsem pohoštěný do sytosti. Dětem se velice líbí prohlížet mi fotky v notebooku. Navečer se mi ještě podařilo vytopit koupelnu, avšak nikdo z toho nebyl nešťastný.

Pondělí, 1.8

Snídáme volské oko a smažené brambory, dopoledne si opět hraji s dětmi. Vyprovodil jsem Anku do práce, pak mě teta Monika pohostila obědem a řádně nabalila na cestu. Vyrazil jsem s Jankem ve 4.15 Rumunského času.

Na hranicích s maďarskem jsou velice důležití a já opět děkuji prozřetelnosti Boží, že mi připomněla pas při balení.

Janko to směle kalí Debrecen – Budapest – Bratislava. V Budapešti to vzal průtahem a já jsem si umnul, že tohle město někdy navštívím.

V Bratislavě čekám dvě hodiny na Hlavnej stanici. Mám velký bágel, džíny a košili, nevzbuzuji pozornost. A přesto se na mě lepší tři žebraví cigáni a jeden velmi opilý teplouš. Už nikdy víc, prosím.

Ve 23.02 vyjždím nočním expresem na Prahu.

Zaspal jsem Pardubice a na čtvrtou byl v Praze. (Vlak totiž nestál v Kolíně.) Průvodčí následného spoje se nestal stoupencem mé teorie, že z Bratislavy se do Kolína jinak než přes Prahu nedá. A tak jsem mu dal 5€ z posledních drobných s citlivou vnitřní otázkou, zda mne Boží prozřetelnost trestá, že jsem dal Jankovi dvacet místo patřičných třiceti, nebo zda mne dobrotivě vede, že jsem mu nedal tolik, aby mi zbylo na tenhle poslední výdaj. Mea culpa, příště si dám pozor.

Resumé

Rumunsko je nádherná země (minimálně ten cíp, který jsem poznal). A já nepochybuji, že tam zanedlouho opět zavítám. Za ten čas jsem získal více, než kde jinde kdykoli předtím. Je to pravda daleko a byl to drahý špás. Ale dal bych dvakrát tolik! Vytahuji kapesní Rumunštinu pro samouky, kterou jsem kdysi vyhmátl ve výprodeji za 2,- Kč. La revedere!

<https://selah.cz/itinerar/tabor-v-bajasi-2011/>